

РЕШЕНИЕ

№ 32523

гр. София, 06.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 01.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9020**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85, ал.1 и ал. 4 вр.с чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. А. Р., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., търсец закрила, против решение № 4197 / 22.07.2025г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ – МС), с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ е отказано да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Според жалбоподателя, административният орган не е изпълнил задължителните указания, дадени от съда в Решение №248/09.01.2024г. на АССГ и не е обсъдил приложените към последващата молба за закрила писмени доказателства, които се отнасят до нови обстоятелства от значение за личното му положение. В жалбата са изложени подробни доводи относно опасността за християните в Иракски К., както и относно невъзможността да бъде върнат там, тъй като е изгубил връзката със страната си на произход и от 25 години живее в България със семейството си. Поради неуредения му статут няма достъп до основни човешки права, като право на труд, на здравеопазване, като по този начин в продължение на години се накърнява правото му на достоен живот. Моли обжалваното решение да бъде отменено като незаконосъобразно.

Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет,

изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение. Подробни съображения за законосъобразност на обжалвания административен акт излага в писмени бележки. Моли съда да отхвърли жалбата.

Административен съд София-град, като взе предвид, че жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал.3 ЗУБ, от адресат на оспорения отказ, срещу подлежащ на оспорване административен акт, намира същата за допустима

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и доводите на страните, по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, намира за установено от фактическа страна, следното:

Х. А. Р. за първи път е поискал закрила с молба вх. № 2632 от 01.09.2001 г. на ДАБ-МС, поради нарушаването правата на християните в И. като цяло и липсата на свобода за хората, които се занимават с изкуство. С решение № 5171/08.02.2002 г. на председателя на ДАБ-МС, му е предоставен хуманитарен статут за срок от една година. В мотивите на решението е прието, че иракският гражданин не отговаря на условията за предоставяне на статут на бежанец, но обстановката в Иракски К. се характеризира с нарушаване на човешките права вследствие на сблъсъците между различните кюрдски фракции и спрямо иракските граждани с християнска религиозна принадлежност се прилагат различни репресивни мерки и те не могат да разчитат на ефективни гаранции от страна на властите за защитата на техните права и свободи, поради което не може да бъде върнат в страната му на произход.

С молба с рег. № 6818/27.02.2003 г. Х. А. Р. е поискал продължаване на срока на предоставената му хуманитарна закрила. С решение № 484 от 02.06.2003 г. на председателя на ДАБ-МС на чужденеца е предоставен хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ (приложима редакция на ЗУБ - обн. ДВ, бр. 54/2002 г.).

С решение № 781/09.01.2008 г. на председателя на ДАБ-МС му е разрешено да се събере на територията на Република България с неговия син Н. Х. А., гражданин на И., [дата на раждане] Със заповед № 3-2122/30.06.2015г. председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), на основание чл. 42, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 1 и чл. 44, ал. 1 от ЗЧБР на Х. А. Р. е наложена принудителна административна мярка „експулсиране“, като му е отнето правото на пребиваване и му е наложена забрана за влизане в Република България.

С решение № 8604/06.11.2015 г. на председателя на ДАБ-МС е отнет хуманитарният статут на Х. А. Р.. С решение № 78/21.12.2017 г. по адм. дело № С-48/2016 г. на Върховен административен съд (ВАС) жалбата срещу решението е отхвърлена.

С последваща молба вх. № КП-1214 от 21.08.2020 г. ДАБ-МС Х. А. Р. е поискал да му бъде предоставена международна закрила. С решение № 29-ОК/04.09.2020 г. интервюиращ орган на ДАБ-МС не е допуснал последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. С решение № 7484/22.12.2020 г. по адм. дело № 9767/2020 г. по описа на АССГ решението на интервюиращия орган на ДАБ-МС е отменено и преписката е върната за ново разглеждане на молбата за закрила по същество.

С молба вх. № РД 09-121/27.01.2021 г. на ДАБ-МС Х. А. Р. е поискал да му бъде предоставена международна закрила. С решение № 2192/03.08.2021 г. на заместник-председателя на ДАБ-МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. С решение № 5990 от 22.10.2021 г. по адм. дело № 8542/2021 г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение № 3637 от 15.04.2022 г. по адм. дело № 12466/2021 г. на ВАС, жалбата против решението на зам.-председателя на ДАБ-МС е отхвърлена.

С молба рег. № 6818 от 28.09.2023 г. Х. А. Р. отново е поискал предоставяне на международна закрила С решение № 26-ОК/13.10.2023 г. на интервюиращ орган към ДАБ-МС молбата не е

допусната до производство по предоставяне на международна закрила. След подадена жалба с решение № 248 от 09.01.2024 г. по адм. дело № 10502/2023 г. АССГ отменя решението на интервюиращ орган на ДАБ-МС и връща административната преписка за ново произнасяне по същество в общ ред, съобразно задължителните указания. Съдът е констатирал, че именно в производството по същество, посредством интервю следва да бъдат изяснени твърденията на търсещия закрила и новите писмени документи - писмо с рег. № ПН-1643/20.06.2023 г. от председателя на ДАНС и заповед № 5364з- 3080/03.08.2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“-МВР, които да бъдат обсъдени с решение съгласно ЗУБ.

С писмо, с рег. № ПН-1643/20.06.2023 г. (л.100) председателят на ДАНС уведомява Х. А. Р., че със заповед № 3-2122/30.06.2015 г. на председателя на ДАНС са му наложени принудителни административни мерки (ПАМ) „експулсиране“, „отнемане на правото на пребиваване“ и „забрана за влизане в Република България“ за срок от 5 години, като заповедта му е връчена на 01.07.2015 г., обжалвана е пред Върховен административен съд и е влязла в сила на 25.11.2015 г., съгласно постановеното, по адм. дело № С-43/2015 г., Решение № 8-4 от 25.11.2015 г. Действието на заповедта, с която са наложени ПАМ, е изтекло на 01.07.2020г., като след тази два не могат да се предприемат действия, свързани с нейното изпълнение. Председателят на ДАНС не е налагал друга ПАМ по ЗЧРБ на Х. А. Р.

Заповед № 5364з-3080/03.08.2023 г. (л.92) на директора на Дирекция „Миграция“ - Министерство на вътрешните работи (МВР) отменя заповедта за наложена обезпечителна административна мярка „Ежеседмично явяване на чужденец в териториална структура на МВР по местопребиваване“ по чл. 44, ал. 5, т. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

С писмо рег. № УП-6818/25.01.2024 г. от ДАНС е поискано писмено становище по молбата за международна закрила с вх. № ОК-13-126/19.01.2024г. С писмо рег. № М-4963 от 07.03.2024г. (л.66) директорът на специализирана дирекция “М” - ДАНС уведомява председателя на ДАБ-МС, че ДАНС възразява да бъде предоставена закрила на лицето в Република България, тъй като разполага с информация, обективизирана в становище с рег. № М-4963/07.03.2024 г. и отразена в справка рег. № RB 202001-001-03/Т-6- 4959/07.10.2020 г., според която представлява заплаха за националната сигурност.

С писмо изх. № КП-04-1465/27.02.2025г. (л. 42) председателят на ДАБ-МС, с цел изготвяне на мотивирано решение, по предоставяне на международна закрила на чуждия гражданин, което да отговаря на условията по реда на ЗУБ и практиката на съда, от страна на ДАБ при МС, иска ново писмено становище от ДАНС, съгласно чл. 58, ал. 10 от ЗУБ, с което ДАНС да предостави мотивите към тяхно становище с рег. № М-4963/07.03.2024 г. и справка рег. № RB 202001-001-03Д-6-4959/07.10.2020 г.

С писмо рег. № М- 3481/17.03.2025 г. (л.41) директорът на специализирана дирекция “М” - ДАНС уведомява председателя на ДАБ-МС, че не възразява на иракския гражданин да бъде предоставена международна закрила в Република България, в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

С Х. А. Р. е проведено интервю на 20.08.2024г., в което заявява, че завръщането му в И. ще постави в опасност живота и сигурността му, че от 25 години живее в България, като от 2016 г. има сключен брак с българска гражданка, работи, ходи на училище и без проблем може да посещава църква. Твърди, че в предходните производства са обсъдени проблемите, които е имал в И. заради изповядваната от него християнска религия. Счита, че в И. живота му е в опасност, забравил е езика, няма приятели и роднини. Посочва, че е имало две заплахи свързани с религията и с роднините на бившата му съпруга, като за тях също посочва, че е разказал подробно в предходните производства. Добавя, че е напуснал И., защото там винаги е имало война и

заплаха за живота му. От 25 г. насам има заплаха за християните в неговия роден [населено място]. След 1990 г., когато С. Х. освободил територията на кюрдите, той и останалите млади момчета разпечатвали Б. и я раздавали на хората. По думите му това било много опасно, защото в И. имало много ислямистки групи, които са против християните. Уточнява, че в първото си интервю през 2001 г. не правел разлика в думите арест и затвор и бил казал, че е бил в затвора 7 месеца, а всъщност уточнява, че правилното е, че е бил в ареста за 7 месеца. Заявява, че не е извършвал престъпления или незаконни действия на територията на Република България, не е съден в България и не е лежал в ареста, освен 7-месечния му престой в СДВНЧ. Заявява, че желае ДАБ-МС да го срещне с Посланика на И.. Твърди, че не знае, защо ДАНС възразява да получи международна закрила в Република България и защо му е отнет хуманитарният статут в Република България. Разказва, че през 2014 г. е ходил до границата на И., като той не е влизал в страната, а само съпругата му, за да се срещне със сина си и роднините си и се е върнал обратно в Република България. Твърди, че всеки можело да влезе нелегално в Иракски К.. Твърди, че е бил задържан и арестуван два пъти в И., веднъж от държавата и веднъж от групировките, като всичкото това го бил заявил в предходните производства и е обсъдено.

Със становище рег. № УП 6818 от 31.01.2025г. е предложено на председателя на ДАБ – МС да откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. А. Р..

С оспореното в настоящото производство решение № 4197 / 22.07.2025г. председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал.1, т.2 и 4, вр. с чл.8 и чл.9 от ЗУБ, отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. А. Р., като е направил извод за недостоверност на представената бежанска история и неоснователност на подадената поредна молба за международна закрила. Приел е отговорите в проведеното интервю за уклончиви и недостоверни. Сичта, че в хода на административното производство не се установяват факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ на иракския гражданин. След като е обсъдил новите писмени доказателства, административният орган е приел, че не се установява спрямо чужденеца да е осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, както и риск от бъдещо такова, за чуждия гражданин се установяват положителните предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване, също не са установени. Не се установяват и предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ. Въз основа на събраните доказателства в хода на проведеното административно производство и въз основа на изложената от кандидата бежанска история, административният орган е заключил, че не може да се приеме, че иракският гражданин е напуснал страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, не са налице и данни, че е заплашен от изтезание или унизително отнасяне или наказание, поради което не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. По отношение на основанията по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ в решението, след като се е позовал на информацията за обстановката в И., изложена в справка с вх. № МД-02-202/09.04.2025г., изготвени от дирекция “Международна дейност” при ДАБ-МС и е съобразил Решение на СЕС от 17 февруари 2009г. по дело С-465/2007г., както и тълкуването на понятието “посегателство” в чл.15, б. “в” от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, административният орган е приел, че в страната на произход на Х. А. Р. има условия за безопасен и нормален живот, а причините за напускането са с личен характер, който изключва предоставянето на хуманитарен статут по смисъла на ЗУБ. Установил е, че на територията на И. все още съществува известен риск от извършване на терористични актове, които обаче представляват спорадични актове на

насилие, и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт, освен това те не са на територията на цялата страна. Председателят на ДАБ-МС е направил преценка, че в конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Заклучил е и че за търсеция международна закрила липсват предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 6, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен хуманитарен статут в Република България. В заключение е приел и искането за предоставяне на хуманитарен статут за неоснователно.

Като част от административната преписка е представена справка, изготвена от дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС относно актуалната обстановка в И. с вх. № вх. № МД-02-202/09.04.2025г.,

В хода на съдебното обжалване от ответника е представена допълнително справка, изготвена, от дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС с вх. № МД-02-497/ 18.09.2025г. относно актуалната политическа и икономическа обстановка в И. към 18.09.2025г.

При така приетото за установено, настоящият съд прави следните правни изводи:

Решението е постановено от компетентен административен орган–председателя на ДАБ при МС, съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Заповедта е издадена в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено на разбираем за него език за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Преди провеждането на интервюто е дал съгласието си, заявил е, че няма пречки за провеждането му, по време на интервюто му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си. По време на интервюто е присъствал адвокат, който е имал възможност да зададе уточняващи въпроси, След провеждане на интервюто е попитан дали желае да му бъде прочетен протоколът, удостоверил е с подписа си, че няма възражения по него. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателя обстоятелства, във връзка с инцидентите могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона.

В настоящия случай правилно ответникът, изхождайки от фактите от изнесената пред него бежанска история, възприема извод за липса на такова преследване, което да се обосновава по някоя от причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В бежанската история

няма обосновани фактически доводи за проявен спрямо оспорващия акт на преследване от страна на официалните власти в И., която се явява страната по произход за търсещия закрила. Наведените в проведеното в настоящето административно производство доводи, свързани със задържането му и изповядването на християнската му религия, не са нови. Самият жалбоподател в интервюто препраща към производствата, проведени по повод предходните му молби за закрила и заявява, че те вече са обсъдени. Представените с последващата молба нови писмени доказателства - писмо, с рег. № ПН-1643/20.06.2023 г. на председателя на ДАНС и Заповед № 5364з-3080/03.08.2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“ - МВР не съдържат нови обстоятелства във връзка с личната му бежанска история, които не са обсъждани в предходните производства. Тези писмени доказателства са свързани с основанията за отнемане на предоставения му хуманитарен статут и не съдържат информация, свързана с условията за предоставяне статут на бежанец. След получаване на положително становище от зам-председателя на ДАНС по молбата за закрила на жалбоподателя, не е налице противоречие между новите писмени доказателства и мотивите, изложени от председателя на ДАБ-МС в оспорваното решение.

Неоснователни са доводите в жалбата, че административният орган не е изпълнил указанията на съда, дадени с Решение № 248 от 09.01.2024г. на АССГ. Новите писмени доказателства са подробно обсъдени в съответствие с мотивите на съда е изискано изрично становище от ДАНС и в производство по същество, посредством проведено интервю, са изяснени твърденията на търсещия закрила.

Настоящият състав споделя и изводите на административния орган, че доводите на жалбоподателя, че е напълно интегриран в България, живее от 25 години в страната, женен е за българска гражданка и работи и учи в страната, не са основание за предоставяне на закрила и не попадат в обхвата на ЗУБ.

По изложените съображения решението в частта, в която председателят на ДАБ- МС е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на Х. А. Р. на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Съдът намира за правилна и преценката на административния орган относно неоснователността на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай жалбоподателят е напуснал доброволно, а не поради опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Това е прието и обсъдено и в предходните решения на административния орган, в т.ч. и преминалите през съдебен контрол.

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. При преценката за наличието на тези основания,

следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07 /M. E. and Noor E. vs Straatssecretaris van J. /на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № C-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори, свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални.

В конкретния случай, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за И. на директора на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС. На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая се установява от представените справки, че на цялата територия на И. действат множество вътрешни сили за сигурност. Иракските сили за сигурност са организирани административно в рамките на Министерствата на вътрешните работи и на отбраната, както и в рамките на квазиминистерската Служба за борба с тероризма. Редовните въоръжени сили на И. и вътрешните правоприлагащи органи действат в посока на поддържане на реда в страната, работейки успоредно с Комитета за народна мобилизация, спонсорирана от държавата военна организация, съставена от приблизително 60 милиции, известни също като Сили за народна мобилизация (P. M. F., PMF).

Фактът, че жалбоподателят е християнин и кюрд, чиято етническа и религиозна принадлежност го е поставила в опасност, вече са били обсъждани и са подоробни разгледани в решение № 5990 от 22.10.2021 г. по адм. дело № 8542/2021 г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 3637 от 15.04.2022 г. по адм. дело № 12466/2021 г. на ВАС. В актуалната справка, представена пред съда е посочено, че в И. се провеждат редовни конкурентни избори, а различните партийни, религиозни и етнически групи в страната като цяло разполагат с представителство в политическата система. В хода на производството жалбоподателят не е представил нови доказателства в тази насока.

Не са представени и доказателства за нарушение на "принципа за забрана за връщане" по чл.33 от Женевската конвенция за бежанците, чл.4, ал.3 ЗУБ, чл.18 от Хартата за основните права на ЕС, относими към предоставянето на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. В тази връзка съдът намира за правилна и обоснована преценката на административния орган за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1-2, като правилно тази преценка е направена по отношение на страната на произход, за която органът в особеното производство събира данни, обобщени в нарочна справка. В контекста на критериите по чл. 9, ал. 2, т.1-4 ЗУБ, в мотивите на оспореното решение са направени изводи за степента, в която държавата в И. предлага защита срещу преследване и полага усилия за опазване на реда, сигурността и защита на правата на своите граждани.

Изводите на административния орган се подкрепят изцяло от данните по справката от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, представляваща официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му, фактите по която не са опровергани. Следва да се сподели изводът в оспореното решение, че данните за заплаха на жалбоподателя са противоречиви.

Не се установява да са налице и основания, визирани в чл. 9, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ, за да се приема извод за предоставяне на такъв статут.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. Р., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., търсещ закрила, против решение № 4197 / 22.07.2025г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

